

เทศบัญญัติ

เรื่อง

ตลาด

พ.ศ. 2550

ของ

เทศบาลตำบลหนองบัว

อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

บันทึก
หลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลหนองบัว
เรื่อง ตลาด
พ.ศ. 2550

.....
หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลหนองบัว ว่าด้วยตลาดใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลหนองบัว

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอรับใบอนุญาตการออกใบอนุญาต การขอซื้อใบอนุญาต การต่อใบอนุญาต การขอใบแทนใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาตตั้งตลาด รวมทั้งการป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญ และการป้องกันโรคติดต่อ เพื่อประโยชน์ของประชาชน การแก้ไขปัญหาการจราจรและการผังเมือง ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 บัญญัติให้ตราเป็นบัญญัติเทศบาลตำบลหนองบัว จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลหนองบัว

เรื่อง ตลาด

พ.ศ. 2550

.....

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลหนองบัว ว่าด้วยตลาด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ประกอบกับมาตรา 34 มาตรา 35 มาตรา 36 มาตรา 37 มาตรา 54 มาตรา 56 มาตรา 58 และมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 เทศบาลตำบลหนองบัว โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลหนองบัวและโดยอนุมัติผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี จึงตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลหนองบัว ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลหนองบัว เรื่อง ตลาด พ.ศ. 2550

ข้อ 2 ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ในเขตเทศบาลตำบลหนองบัว เมื่อได้ประกาศไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลหนองบัวแล้ว เจ็ดวัน

ข้อ 3 ให้ยกเลิก เทศบัญญัติเทศบาลตำบลหนองบัว เรื่อง ตลาด พ.ศ. 2542 บรรดาเทศบัญญัติ กฎระเบียบ คำสั่งอื่น ๆ ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในเทศบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ตลาด” หมายความว่า สถานที่ของเอกชนหรือของทางราชการซึ่งปกติจัดให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภท ผัก เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปรุงแล้ว หรือของเสี้ยวอื่น ๆ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตามและหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำหรือเป็นครั้งคราว หรือตามวันที่กำหนด

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลหนองบัว

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ 5 ผู้ใดจะตั้งตลาด ต้องยื่นเรื่องราวขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดพร้อมด้วยแผนผังแบบก่อสร้าง และรายการปลูกสร้างในสถานที่ที่จะตั้งตลาดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ตลาดที่ตั้งขึ้นก่อนเทศบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ถือว่าเป็นตลาดซึ่งได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 6 เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น พิจารณาเห็นว่าผู้ขอรับใบอนุญาตได้จัดสถานที่ที่ตั้งตลาดและมีเครื่องอุปกรณ์สำหรับตลาดด้วยลักษณะ ตามเงื่อนไขที่บังคับไว้ในข้อ 8 ข้อ 9 และข้อ 10 แล้ว ก็ให้ออกใบอนุญาตได้

อัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาต

- พื้นที่ไม่เกิน	200 ตารางเมตร	ฉบับละ	1,500 บาท
- พื้นที่เกิน	200 ตารางเมตร	ฉบับละ	2,000 บาท

ข้อ 7 ผู้รับใบอนุญาตตามข้อ 6 แล้วจะขอเปลี่ยนตัวผู้รับใบอนุญาตได้โดยยื่นเรื่องราวขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมสำหรับการนี้

ข้อ 8 สถานที่ตั้งเป็นตลาดและการปลูกสร้างในสถานที่นั้นต้องจัดให้ได้สุลักษณะดังต่อไปนี้

- (1) ต้องตั้งอยู่ในที่ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าไม่น่าจะเป็นอันตรายแก่สุขภาพ
- ✓ (2) ทางเข้า — ออกตลาดต้องอยู่ห่างจากทางแยก ทางร่วมของทางสาธารณะไม่น้อยกว่า 50 เมตร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ของการจราจร
- (3) เขตตลาดต้องอยู่ห่างจากเขตวัด หรือเขตฌาปนสถาน หรือเขตโรงเรียนไม่น้อยกว่า 200 เมตร
- (4) อาคารต้องทำด้วยวัสดุถาวร มั่นคงแข็งแรง
- ✓ (5) บริเวณพื้นต้องทำด้วยวัสดุถาวร มั่นคงแข็งแรง ทำความสะอาดง่ายและไม่มียาขังอยู่ได้
- ✓ (6) ต้องมีทางระบายน้ำทำด้วยวัสดุถาวร ทำความสะอาดง่าย เพื่อรับน้ำให้ไหลไปสู่ทางระบายน้ำสาธารณะได้สะดวก และต้องมีการกำจัดน้ำโสโครกตามความเห็นชอบของพนักงานสาธารณสุข
- ✓ (7) ต้องมีแสงสว่าง และการระบายอากาศให้เพียงพอตามความเห็นชอบของเจ้าพนักงานงานสาธารณสุข
- (8) ที่วางขายต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

ก. ต้องกว้างไม่น้อยกว่า 1 เมตร และมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 1 ตารางเมตร สูงไม่น้อยกว่า 50 เซนติเมตร ทำด้วยวัสดุถาวรที่ปลูกสุลักษณะ แยกเป็นหมวดหมู่ เหมาะสมตามประเภทสินค้า และกำหนดหมายเลขประจำแต่ละที่ไว้ให้ชัดเจน

ข. ต้องจัดที่นั่งสำหรับผู้ขายของไว้โดยเฉพาะ เหมาะสมแยกต่างหากจากที่วางของขายและสะดวกต่อการเข้า- ออก

ค. หากจะสร้างที่วางของขายซึ่งมีลักษณะพิเศษต่างหากจากที่กล่าวข้างต้นจะต้องสร้างให้ปลูกสุลักษณะ ทำความสะอาดได้ง่ายตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(9) ทางเดินของตลาดมีลักษณะดังต่อไปนี้

(ก) ทางเข้า — ออก ของตลาดต้องมีอย่างน้อย 2 ทาง ความกว้างของทาง เข้า — ออก ต้องไม่น้อยกว่าทางละ 2 เมตร ในกรณีที่ทางเข้า — ออก ลอดใต้อาคารตลาดจะต้องสูงไม่น้อยกว่า 3 เมตร

(ข) ทางเดินสำหรับผู้ซื้อของภายในอาคารตลาดต้องกว้างไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร

(10) ต้องทำรั้วหรือประตูกันหรือสิ่งป้องกันไว้เพื่อมิให้คนและสัตว์เข้าไปพลุกพล่าน

(11) ต้องจัดให้มีส้วม เครื่องสุขภัณฑ์ เครื่องใช้ จำนวนและสถานที่ตั้ง ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(12) ต้องจัดให้มีที่สำหรับล้างสินค้าพร้อมติดตั้งที่ประปาและท่อระบายน้ำทิ้งให้เพียงพอตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(13) ต้องจัดให้มีที่สำหรับจอดรถยนต์ในบริเวณตลาด ในอัตราส่วนพื้นที่ของอาคารตลอด 240 เมตร
ต่อ 1 คัน

14) ต้องปฏิบัติการอื่น ๆ อันเกี่ยวกับสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ 9 ในกรณีที่ดินสถานที่ที่ตั้งเป็นตลาดและการปลูกสร้างในสถานที่นั้นมีลักษณะพิเศษได้ถูกสุขลักษณะ มีการระบายอากาศโดยใช้เครื่องปรับอากาศ และได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานสาธารณสุขแล้ว สถานที่ตั้งและการปลูกสร้างในสถานที่นั้นอาจได้รับการยกเว้นมิต้องปฏิบัติตามข้อ 8 ก็ได้

ข้อ 10 ผู้ตั้งตลาดต้องจัดให้มีเครื่องอุปกรณ์และสิ่งอื่น ๆ อันจำเป็นสำหรับสุขลักษณะของตลาด ดังต่อไปนี้

- (1) ที่รองรับขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลอันได้สุขลักษณะให้มีขนาด จำนวนเพียงพอ และตั้งอยู่ในสถานที่ที่เหมาะสมตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (2) น้ำสะอาดพร้อมทั้งที่เก็บสำรองน้ำให้มีปริมาณเพียงพอ และสะดวกแก่การใช้
- (3) เครื่องอุปกรณ์อื่น ๆ ที่จำเป็นสำหรับสุขลักษณะของตลาดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (4) ต้องจัดให้มีอุปกรณ์สำหรับการดับเพลิงที่ใช้การได้ทันทีตามจำนวนที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดให้
- (5) ต้องจัดให้มีที่เก็บหรือรับฝากรถจักรยาน และรถจักรยานยนต์

ข้อ 11 ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตแก้ไขสิ่งปลูกสร้างในสถานที่ตั้งตลาด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 12 ผู้รับใบอนุญาตจะต้องดูแลควบคุมให้ผู้เข้าขายของในสถานที่ตั้งตลาดปฏิบัติตามระเบียบที่ได้กำหนดไว้ตามข้อ 8 (8)

ข้อ 13 ผู้รับใบอนุญาตต้องรักษาสถานที่ตลอดจนของใช้ทั้งหมดให้คงด้วยสุขลักษณะและเรียบร้อย ดังต่อไปนี้

- (1) ต้องรักษาส่วนให้ได้สุขลักษณะอยู่เสมอ
- (2) ต้องจัดให้มีคนงานทำความสะอาดจำนวนเพียงพอ และต้องทำความสะอาดพื้นตลาดทางระบายน้ำและส่วนอื่น ๆ ทำบริเวณตลาดให้สะอาดอยู่เสมอ
- (3) ต้องจัดการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลในตลาดตามข้อบังคับของท้องถิ่น หรือคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (4) ต้องจัดให้แสงสว่างเพียงพอภายในตลาดเวลากลางคืน
- (5) อนุมัติให้บุคคลใดนอกจากผู้มีหน้าที่เฝ้าตลาดใช้ตลาดเป็นที่หลับนอน
- (6) ต้องจัดเก็บสิ่งของให้เรียบร้อย ปลอดภัย จากสัตว์นำโรคต่าง ๆ และสะดวกแก่การทำความสะดวกระหว่างเวลาเปิดตลาด
- (7) ปฏิบัติการอื่น ๆ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 14 ห้ามมิให้ผู้ใดวางสิ่งของกีดขวางในตลาด ตามทางเข้าสู่ตลาด ทางเดินรอบตลาด และห้ามมิให้ผู้ใดก่อเหตุรำคาญในบริเวณตลาด ดังต่อไปนี้

- (1) นำสัตว์ทุกชนิดเข้าไปในตลาด แต่ไม่ห้ามถึงสัตว์ที่นำไปขังไว้ในที่ขังสัตว์เพื่อขายอาหาร
- (2) สะสม หมักหมม หรือเททิ้งสิ่งหนึ่งสิ่งใดในตลาดทำให้สถานที่สกปรก รกรุงรัง อันเป็นที่เพาะพันธุ์สัตว์นำโรค หรือเป็นเหตุให้มีกลิ่นเหม็น
- (3) ก่อหรือจุดไฟไว้ในลักษณะซึ่งเป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้อื่นหรือน่าจะเกิดอันตราย
- (4) ทำให้น้ำสะอาดสำหรับใช้ในตลาดเกิดสกปรกขึ้น จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ
- (5) ถ่าย เท ทิ้ง มูลฝอย หรือสิ่งปฏิกูลในที่อื่นใด นอกจากที่ซึ่งจัดไว้สำหรับรองรับมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล
- (6) มิให้ผู้ใดเข้าไปขอทานในตลาด
- (7) ห้ามนำยานพาหนะผ่านเข้าไปในตลาด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (8) การกระทำอื่นใดที่จะก่อให้เกิดเหตุรำคาญแก่ผู้อื่นตามความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 15 ผู้ใดจะเข้าขายของในตลาด ต้องยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่กำหนดเมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นควรและผู้ร้อง ไม่เป็นผู้ต้องห้ามตามมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ก็ให้อนุญาตได้

ข้อ 16 หากผู้ขายของในตลาดประสงค์จะเปลี่ยนตัวผู้ขายใหม่ ให้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และให้นำความในข้อ 15 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 17 ผู้ได้รับอนุญาตให้เข้าขายของในตลาด ต้องนำสินค้าเข้าไปขายในตลาดหรือสถานที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดให้เท่านั้น

ข้อ 18 ผู้ใดเป็นผู้ขายของในตลาดอยู่แล้วในวันใช้เทศบัญญัตินี้ แต่ยังไม่ได้อื่นคำร้องตามข้อ 15 ให้ผู้นั้นยื่นคำร้องภายใน 30 วัน นับแต่วันใช้เทศบัญญัตินี้

ข้อ 19 ในการเข้าขายของในตลาด ผู้ได้รับอนุญาตและผู้ช่วยขายต้องปฏิบัติ ดังนี้

- (1) วางสิ่งของอยู่ในขอบเขตที่วางของขายซึ่งจัดไว้ ถ้าวางล้นออกมาให้ถือว่าวางสิ่งของกีดขวางในตลาด และห้ามมิให้วางสิ่งของสูงเกินกว่า 150 เซนติเมตร จากพื้นตลาด เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (2) วางสิ่งของให้ถูกต้องตามที่จัดไว้สำหรับประเภทนั้น
- (3) แต่งกายให้สะอาดตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ
- (4) ใช้เครื่องปกปิดอาหารและภาชนะหรือเครื่องสำหรับประกอบ บรรจุ อาหาร ให้พ้นฝุ่นละออง สัตว์นำโรค และรักษาเครื่องปกปิดให้สะอาดใช้การได้คืออยู่เสมอ
- (5) ใช้น้ำสะอาดในการปรุง แห่ ล้างอาหาร และภาชนะ

- (6) ใช้ภาชนะและเครื่องใช้ในการบริโภคที่สะอาด และรักษาให้สะอาดอยู่เสมอ
- (7) ใช้วัตถุที่สะอาด ห่อ หรือใส่ของให้แก่ผู้ซื้อ
- (8) ไม่จ้างหรือใช้บุคคลที่ป่วย หรือมีเหตุควรเชื่อว่าเป็นโรคติดต่อ ทำ ประกอบ ปรุง หรือขายอาหาร
- (9) ทำความสะอาดที่วางของขายทุกวันก่อนขายและเลิกขาย
- (10) ให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะตามความเห็นชอบของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำที่วางขายของคน
- (11) ต้องได้รับการป้องกันโรคติดต่อตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (12) ปฏิบัติการอื่น ๆ ให้ถูกสุขลักษณะและเรียบร้อยตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 20 ห้ามมิให้ผู้ได้รับอนุญาตเข้าขายของในตลาด ขาย ทำ ประกอบ ปรุง หรือสะสมอาหาร และสิ่งของอื่น ในตลาด เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่าเป็นโรคติดต่อ หรือเมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ตรวจปรากฏว่า เป็นพาหะ และได้รับแจ้งเป็นหนังสือว่าตนเป็นพาหะของโรคแล้ว

ข้อ 21 ให้เปิดตลาดตั้งแต่เวลา 03.00 น. และปิดตลาดเมื่อถึงเวลา 21.00 น. เว้นแต่จะได้กำหนดเป็นอย่างอื่น ในใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นพิเศษ

ข้อ 22 ผู้ใดตั้งตลาดหรือใช้สถานที่ใดเป็นตลาดโดยไม่ได้รับอนุญาตตามข้อ 5 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท และอาจถูกสั่งห้ามมิให้ใช้สถานที่นั้นเป็นตลาดต่อไป

ข้อ 23 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ข้อหนึ่งข้อใด มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

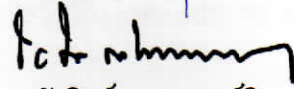
ข้อ 24 ผู้รับใบอนุญาตให้ตั้งตลาด หรือใช้สถานที่ใดเป็นตลาด กระทำความผิดโดยฝ่าฝืนเทศบัญญัติ หรือคำสั่งของท้องถิ่น มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้คราวหนึ่งไม่เกินสิบห้าวัน ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตแล้วสองครั้ง ถ้ากระทำความผิดอีกเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

ข้อ 25 ถ้าปรากฏขึ้นว่าผู้ได้รับอนุญาตเข้าขายของในตลาดคนใดเป็นโรคติดต่อ หรือเป็นพาหะนำโรคติดต่อ เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าถ้าอนุญาตให้เข้าขายของต่อไปจะเป็นอันตรายแก่สุขภาพของประชาชนให้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจพิจารณาไม่อนุญาตให้ขายของในตลาดได้

ข้อ 26 ใบอนุญาตที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

- ข้อ 27 ใบอนุญาตที่ได้ออกก่อนวันใช้เทศบัญญัตินี้ ให้คงใช้ต่อไปจนสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น
ข้อ 28 ให้นายกเทศมนตรีตำบลหนองบัว มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2550

(นายชัยวิทย์ กาญจนวิเศษศรี)

นายกเทศมนตรีตำบลหนองบัว

อนุมัติ

(นายจารึก ปริญญาพล)

ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี

ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี